

LEDOVÁ HRŮZA

V noci 8. ledna 1987 bylo -20°C . Teplota dále klesala. Sněhové vánice vytvořily až metrové závěje. Po Moravici plulo stále více ledové tříště. Ta v Maršovci houstla až zcela zamrzla. Bariéra proti proudu rychle narůstala a tříští pokrytá hladina zlověstně stoupala, což vyvolávalo mezi obyvateli na Bezručově nábřeží oprávněné obavy.

Branečtí hasiči se snažili bariéru rozbít. Marně! O rychlý zásah byla požádána jednotka Lidových milicí z Opavy. Voda dál stoupala. Nikdo neměl zkušenosti, jak proti tuhnoucí tříšti v korytě účinně postupovat. Ve 13 h. přijely z JZD pluhy, pak stroje silničářů. Nic nepomáhalo.

Příští den ráno 13. ledna bylo celé široké řečiště zaplněno až po okraj. Pod mostem zůstalo sotva 15 cm volného prostoru. Ze sklepů domů podél nábřeží se po celou noc čerpala voda. V kotelně školní budovy bylo 70 cm vody, nedalo se topit, takže se vyučovalo v kulturním domě, do jehož sklepa ale již také voda pronikala. Přijel střílník Sádrcových dolů Kobeřice, aby narůstající bariéru rozstřílel, ale i jeho úsilí bylo marné. Hasiči neustále čerpali vodu ze zatopených sklepů, což bylo při -24°C velmi obtížné.

Ve středu 14. ledna byli povoláni vojáci. V noci

prozkoumali koryto pro nasazení tanků. Ve čtvrtek 15. ledna začal po snížení průtoku vody ledový příkrov praskat a prolamovat se. Zdálo se, že se situace vyřeší. Byly přislíbeny těžké vojenské buldozery z posádky v Přáslavicích u Olomouce. V pátek 16. ledna mrazy poklesly na -13°C . Dojely dva tanky. Po celé dopoledne lámaly pak ledové kry mezi nábřežím a korytem od mostu až k vyústění mlýnského náhonu. Sondy uprostřed řečiště potvrdily, že v korytě je stále ještě 190 cm

vody. Ve 14 h. jeden tank zapadl a druhý jej obtížně vyprošťoval. Jednotky Lidových milicí neustávaly ve snaze prorazit čelo bariéry v Maršovci.

V sobotu mrazy zmírnily na -12°C . Ledová bariéra, až 30 cm silná, měla však stále délku asi 300 m, až po splav u Braneckých železáren. Střílník pokračoval v odstřelech. Většina oken v blízkých domech byla detonacemi roztržena a musela se ihned zasklívat.

V pondělí 19. ledna mrazy povolily na -8°C . Voda začala ve sklepech domů opadávat. Tři buldozery shrnovaly ledové kry od koryta ke břehům.

Ve středu 21. ledna ukazoval teploměr opět -18°C . Konečně se podařilo v prostoru zahrádek čelo bariéry rozbít a voda mohla korytem volně odtékat. Byl to první úspěch za deset dnů zápasu s řekou a mrazem.

Protipovodňový štáb z Nymburka poslal japonský rádiově řízený obojživelný bagr Komatsu (na snímku). Stroj o hmotnosti 43 t dokázal pracovat v hloubce až 7 m. V sobotu 24. ledna mrazy povolily, ale připadal nový sníh. Komatsu, řízený rádiově z břehu, vyčistil do 30. ledna pravý břeh řečiště, pak levý. V ten den opět teploty poklesly na -21°C . Teprve 2. února mohlo být obnoveno vyučování ve škole.

Až 7. února se konečně oteplilo a sníh začal tát. Zvýšený průtok vody odnesl zbytek tříště a ker. Všichni si mohli definitivně oddechnout, koryto bylo průchodné.

